EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

مفاسد المغالاة في المهور

Îndrumări împotriva exagerării și a risipei

Mahrul și cheltuielile de nuntă

Muḥammad ibn Ibrāhīm
Ibn Bāz · Consiliul Învățaților

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh
Consiliul Marilor Învățați
ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Pericolele exagerării în mahr și în cheltuielile de nuntă

Îndrumări împotriva exagerării și a risipei

مفاسد المغالاة في المهور

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: مفاسد المغالاة في المهور
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Mafāsid al-mughālāh fī al-muhūr, colecția integrală de 36 de pagini PDF publicată pe site-ul oficial Ibn Bāz.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

1 Exagerarea în mahr și urmările ei 1
1. Ușurarea mahrului 2
2. Mahrul se raportează la starea soțului 5
3. Înlesnirea căsătoriei 6
4. Oprirea femeii de la căsătorie 6
5. Înlăturarea căilor către rău 6
6. Înțelepciunea Legii și urmările exagerării 7
7. Înlăturarea răului înaintea dobândirii folosului 7
8. Îndatorirea autorităților 7
9. Dreptatea și reglementarea 8
10. Înțelesul versetului despre qințār 8
11. Relatarea despre ʿUmar și femeia care i-a răspuns 9
Măsurile propuse 11
2 Hotărârea Consiliului Marilor Învățați 13
Măsurile hotărâte de Consiliu 15
3 Avertizare împotriva exagerării în mahr și a risipei la nunți . . . 18
Indice 25

1 Exagerarea în mahr și urmările ei

مفاسد المغالاة في المهور

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Shaykhul Muḥammad ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh — Allah Preaînaltul să aibă milă de el — a spus:

Lauda Îi aparține lui Allah. Îl lăudăm, Îi cerem ajutorul și iertarea și ne căim înaintea Lui. Căutăm ocrotire la Allah de răul sufletelor noastre și de faptele noastre rele. Pe cel pe care Allah îl îndrumă nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă să rătăcească nimeni nu-l poate îndruma. Mărturisim că nu există nicio divinitate vrednică de adorare în afară de Allah, Singurul, fără asociat, și că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze pe el, familia și companionii săi și să le dăruiască pace din belșug.

În cele ce urmează: Allah l-a trimis pe Muḥammad ﷺ și a pogorât asupra lui Cartea și înțelepciunea. El a transmis mesajul, a îndeplinit ceea ce i s-a încredințat, a sfătuit comunitatea și a luptat pentru Allah așa cum se cuvine, până când Allah i-a luat sufletul, după ce prin el desăvârșise religia și împlinise binefacerea. Pe calea sa au mers califii săi cei drept călăuziți și cei care i-au urmat în bine. Allah le-a poruncit robilor Săi credincioși să asculte de El, de Trimisul Său și de cei învestiți cu autoritate dintre ei, adică învățații și conducătorii. Tot astfel, El i-a îndatorat pe cei învestiți cu autoritate să dorească binele supușilor lor, să se îngrijească de treburile celor a căror cârmuire le-a încredințat-o

Allah și să-i îndrepte spre ceea ce-i face drepți și le asigură binele în religie și în viața lumească. Să-i țină la hotărârea lui Allah și a Trimisului Său, obligându-i să împlinească poruncile lui Allah și să lase ceea ce El a interzis. Le-a poruncit, de asemenea, să aducă neînțelegerile lor înaintea lui Allah și a Trimisului, adică înaintea Cărții lui Allah și a Sunnei Trimisului Său ﷺ.

Printre lucrurile în care oamenii au mers prea departe, până la risipă și întrecere în fală, se află exagerarea în mahr, cheltuirea fără măsură pentru îmbrăcăminte, ospețe și altele asemenea. Învățații și oamenii cu judecată s-au arătat nemulțumiți de aceasta, din pricina numeroaselor rele pe care le-a provocat. Printre ele se află necăsătorirea multor femei, fiindcă numeroși bărbați nu pot suporta cheltuielile căsătoriei. De aici au apărut felurite alte rele.

Din grija pentru religie și din dorința binelui obștesc, cei învestiți cu autoritate și conducătorii oamenilor — demnitarii statului, învățații religiei și fruntașii țării — au socotit că nevoia presantă de a ocroti pudoarea musulmanilor și de a le păstra castitatea cere limitarea acestui lucru în care oamenii s-au întrecut în fală. Ei au ieșit din măsura obișnuită, încurajată de Trimisul ﷺ, ajungând la un nivel la care mulți nu-și mai pot păstra castitatea prin căsătorie. Au avut loc, așadar, întruniri și schimburi de scrisori ale studenților în știința religiei și ale altora pentru cercetarea subiectului. Nu mai rămânea decât emiterea unei fatwa după care oamenii să se călăuzească și pe care autoritățile să-i îndemne s-o aplice. Am cerut ajutorul lui Allah, am cercetat subiectul din toate laturile și am ajuns la următoarele:

1. Ușurarea mahrului

Micșorarea mahrului și neîmpovărarea soțului cu ceea ce-i este greu sunt cerute de Lege, prin acordul învățaților de odinioară și de mai târziu, și reprezintă Sunna statornicită de la Profet ﷺ. Imamul al-Muwaffaq Ibn Qudāmah a amintit în al-Mughnī că este recomandată neexagerarea în mahr și a citat hadithurile pe această temă. Printre ele se află ceea ce s-a relatat de la ʿĀ'ishah — Allah să fie mulțumit de ea —, de la Profet ﷺ: *«Femeile cu cea mai*

mare binecuvântare sunt cele ale căror cheltuieli sunt cele mai mici». Abū Ḥafṣ l-a relatat cu lanțul său de transmitere.

Tot astfel, Abū al-ʿAjfāʾ a relatat că ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Să nu exagerați în mahrul femeilor! Dacă aceasta ar fi fost o cinste în această lume ori evlavie înaintea lui Allah, Trimisul lui Allah ﷺ ar fi avut cel dintâi drept la ea. Trimisul lui Allah ﷺ nu i-a dat niciuneia dintre soțiile sale și nu i s-a dat niciuneia dintre fiicele sale un mahr mai mare de douăsprezece uncii. Omul poate să exagereze atât de mult în mahrul soției sale, încât ajunge s-o vrăjmășească în inima sa, până spune: „Pentru voi m-am istovit până la ultima suflare”».* Relatat, în formă prescurtată, de al-Nasāʾī și Abū Dāwūd.

Al-Muwaffaq a spus apoi: *«Nu este recomandată depășirea acestei sume»* — adică a mahrului Profetului ﷺ — *«fiindcă, atunci când devine mare, omul poate să nu-l poată plăti și se expune astfel vătămării în această lume și în Viața de Apoi».* Sfârșitul citatului.

Imamul Ibn al-Qayyim a consacrat în Zād al-maʿād un capitol de sine stătător hotărârii Profetului ﷺ privitoare la mahr. El a spus: «În Ṣaḥīḥ Muslim s-a statornicit de la ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — că a spus: *„Mahrul Profetului ﷺ pentru soțiile sale era de douăsprezece uncii și un nashsh, adică cinci sute”.*

ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *„Nu știu ca Trimisul lui Allah ﷺ să se fi căsătorit cu vreuna dintre soțiile sale ori să fi dat în căsătorie vreuna dintre fiicele sale pentru mai mult de douăsprezece uncii”.* Al-Tirmidhī a spus: hadith ḥasan ṣaḥīḥ». Sfârșitul citatului.

În Sunan Abī Dāwūd, din hadithul lui Jābir, Profetul ﷺ a spus:

> *«Cine dă ca mahr cât încape în căușul palmei sale, din făină de cereale prăjite ori curmale, a făcut căsătoria îngăduită».*

Iar la al-Tirmidhī se relatează că o femeie din Fazārah s-a căsătorit pentru o pereche de sandale. Trimisul lui Allah ﷺ a întrebat-o: *«Te-ai învoit, pentru tine și dreptul tău, cu o pereche de sandale?».* Ea a spus: *«Da».* Atunci el a încuviințat căsătoria. Al-Tirmidhī a spus: hadith autentic.

În cele două Ṣaḥīḥ-uri se relatează că o femeie a venit la Profet ﷺ și a spus: *«Trimis al lui Allah, m-am dăruit ție».* A rămas în picioare multă vreme. Un bărbat a spus: *«Trimis al lui Allah, dă-mi-o în căsătorie dacă nu ai nevoie de ea».* Trimisul lui Allah ﷺ a întrebat: *«Ai ceva ce i-ai putea da ca mahr?».* El a spus: *«N-am decât această învelitoare a mea».* Trimisul lui Allah ﷺ a spus: *«Dacă-i dai învelitoarea, vei rămâne fără ea. Caută ceva».* El a spus: *«Nu găsesc nimic».* Profetul ﷺ a spus: *«Caută măcar un inel de fier».* A căutat, dar n-a găsit nimic. Profetul ﷺ l-a întrebat: *«Știi ceva din Coran?».* El a răspuns: *«Da, sura cutare și sura cutare»*, numindu-le. Atunci Trimisul lui Allah ﷺ a spus: *«Ți-am dat-o în căsătorie pentru ceea ce știi din Coran».*

Ibn al-Qayyim a spus apoi: *«Aceste hadithuri arată că mahrul nu are o limită minimă și că un pumn de făină de cereale prăjite, un inel de fier ori o pereche de sandale pot fi desemnate valabil drept mahr și fac căsătoria îngăduită. Ele arată că exagerarea în mahr este nerecomandată în căsătorie și că face parte din puțina sa binecuvântare și din îngreunarea ei».*

Mai departe a spus: *«Cine susține că aceste hadithuri pe care le-am amintit sunt specifice Profetului ﷺ, că sunt abrogate ori că practica oamenilor din Medina le contrazice face o afirmație fără dovadă, respinsă de regula de bază. Saʿīd ibn al-Musayyib, fruntașul generației următoare companionilor din Medina, și-a măritat fiica pentru doi dirhami. Nimeni nu l-a mustrat; dimpotrivă, acest lucru a fost socotit printre meritele și virtuțile sale. ʿAbd al-Raḥmān ibn ʿAwf s-a căsătorit pentru un mahr de cinci dirhami, iar Profetul ﷺ l-a încuviințat».* Sfârșitul citatului.

Al-Nawawī — Allah să aibă milă de el — a spus în comentariul la Muslim, despre hadithul lui ʿĀ'ishah privitor la mahrul Profetului ﷺ: *«Acest hadith este folosit ca dovadă că este recomandat ca mahrul să fie de cinci sute de dirhami».* Sfârșitul citatului.

Cinci sute de dirhami înseamnă douăsprezece uncii și jumătate, fiindcă uncia are patruzeci de dirhami, iar dirhamul are jumătate și o cincime de mithqāl. Astfel, zece dirhami sunt șapte mithqāli.

Aceasta echivalează cu aproximativ o sută patruzeci de riyali arabi.

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah a spus, după cum este consemnat în al-Ikhtiyārāt: *«Cuvintele imamului Aḥmad sunt ca mahrul să fie de patru sute de dirhami. Aceasta este părerea corectă pentru cel care are putință și înlesnire materială: este recomandat să ajungă la această sumă, fără s-o depășească».* Sfârșitul citatului.

2. Mahrul se raportează la starea soțului

Dacă soțul își asumă un mahr pe care nu-l poate suporta și care nu se potrivește stării sale, el merită mustrat, fiindcă a făcut ceva nerecomandat, chiar dacă acel mahr este mai mic decât al Profetului ﷺ. Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său de la Abū Hurayrah — Allah să fie mulțumit de el — că un bărbat a venit la Profet ﷺ și a spus: *«M-am căsătorit cu o femeie dintre anṣāri».* Profetul ﷺ l-a întrebat: *«Ai privit-o? Căci în ochii anṣārilor este ceva».* El a spus: *«Am privit-o».* L-a întrebat: *«Pentru cât te-ai căsătorit cu ea?».* El a răspuns: *«Pentru patru uncii».* Profetul ﷺ i-a spus:

> *«Patru uncii? Parcă ați ciopli argintul din coasta acestui munte! Nu avem ce să-ți dăm, dar poate te vom trimite într-o expediție, din care să obții ceva».*

A trimis apoi o expediție în care l-a trimis și pe acel bărbat.

Al-Nawawī a spus în comentariul acestui hadith: *«Înțelesul acestor cuvinte este că un mahr mare în raport cu starea soțului este nerecomandat».* Abū al-Maḥāsin a spus în al-Muʿtaṣar min al-mukhtaṣar min mushkil al-āthār: *«Adevărul este că mustrarea îl privește pe cel care depășește suma potrivită stării sale și a ei, fiindcă aceasta este risipă vrednică de osândă, nu simpla mărire a sumei, căci aceasta este îngăduită».* Sfârșitul citatului.

Aḥmad, al-Ṭabarānī în al-Kabīr și al-Awsaṭ și al-Ḥākim în al-Mustadrak au relatat de la Abū Ḥadrad al-Aslamī că a venit la Profet ﷺ cerându-i ajutor pentru mahrul unei femei. El l-a întrebat: *«Cât i-ai făgăduit ca mahr?».* A răspuns: *«Două sute de dirhami».* Profetul ﷺ a spus: *«Chiar dacă ați scoate argintul din albia Baṭḥānului, tot n-ați da mai mult».* În Majmaʿ al-zawā'id se

spune: *«Transmițătorii lui Aḥmad sunt transmițători ai Ṣaḥīḥ-ului»*. Sfârșitul citatului.

3. Înlesnirea căsătoriei

Fără îndoială, căsătoria este prescrisă și încurajată de Lege și, în cele mai multe situații, ajunge la treapta obligației. Cei mai mulți oameni nu pot ajunge la acest lucru prescris ori recomandat atât timp cât există asemenea exagerări în mahr. Se știe că mijlocul fără de care o obligație nu poate fi împlinită devine și el obligatoriu. De aici se desprinde legitimitatea îndrumării oamenilor și a opririi lor de a merge prea departe într-un lucru care-i împiedică să împlinească ceea ce Allah le-a făcut obligatoriu. Mai ales că îndemnul la micșorarea mahrului nu cuprinde niciun rău, ci este un folos curat pentru soț și soție; mai mult, este ceva iubit și încurajat de Legiuitor, după cum am arătat.

4. Oprirea femeii de la căsătorie

Refuzul tutorelui de a mărita femeia cu un pretendent potrivit, pe care ea îl acceptă, dacă acesta nu plătește mahrul mare cerut din lăcomia lui personală ori din dorința risipei și a fălirii, nu este îngăduit de Lege. El face parte din împiedicarea nelegitimă a căsătoriei, care este interzisă și prin care făptuitorul devine păcătos dacă o repetă. Din această pricină, tutela trece la altcineva. Dacă toți tutorii împiedică nelegitim căsătoria, conducătorul poate interveni și încheia el însuși căsătoria.

5. Înlăturarea căilor către rău

Mahrul mare și exagerarea în el îi împiedică puternic pe mulți să se căsătorească. Numeroasele rele și răspândirea faptelor condamnabile între bărbați și femei care decurg de aici nu sunt ascunse. Mijloacele primesc hotărârea scopurilor, iar Legea curată a venit pentru dobândirea și desăvârșirea binelui, precum și pentru înlăturarea și micșorarea relelor. Chiar dacă strădania de a micșora mahrul n-ar avea alt rost decât închiderea căilor care duc la fapte interzise, aceasta ar fi de ajuns.

6. Înțelepciunea Legii și urmările exagerării

Marele învățat Ibn al-Qayyim — Allah Preaînaltul să aibă milă de el — a amintit în Iʿlām al-muwaqqiʿīn un capitol despre schimbarea și deosebirea fatwalelor după schimbarea vremurilor, a locurilor, a stărilor, a intențiilor și a obiceiurilor. În el a arătat că temelia și alcătuirea Legii se sprijină pe înțelepciune și pe binele robilor în viața de aici și la întoarcerea lor. Ea este în întregime dreptate, milă, folos și înțelepciune. Orice chestiune care trece de la dreptate la nedreptate, de la milă la contrariul ei, de la folos la rău și de la înțelepciune la lipsă de rost nu face parte din Lege, chiar dacă a fost introdusă în ea prin interpretare. Sfârșitul citatului.

Relele provocate de exagerarea în mahr nu sunt ascunse. Câte femei libere și cinstite n-au fost împiedicate de tutorii lor și nedreptățite, fiind lăsate să îmbătrânească fără soț și fără urmași! Câte femei n-au fost împinse astfel să răspundă chemării patimii și Satanei, aducând rușine și înjosire asupra lor, a familiilor și a neamurilor lor prin păcate care atrag mânia Celui Milostiv! Câți tineri, rămași fără mijloace, n-au putut suporta aceste cheltuieli pentru care Allah n-a pogorât nicio dovadă! Diavolii și tovărășiile rele i-au înconjurat, până i-au rătăcit și i-au dus pe căile pieirii și ale pierderii. Familia i-a pierdut, direcția vieții lor s-a stricat, comunitatea și țara i-au pierdut, iar ei și-au pierdut viața de aici și Viața de Apoi.

7. Înlăturarea răului înaintea dobândirii folosului

Chiar dacă un mahr mare ar aduce un anumit folos femeii și tutorilor ei, relele care decurg din el depășesc acel folos, dacă el există. Regula Legii este că înlăturarea relelor are întâietate față de dobândirea foloaselor.

8. Îndatorirea autorităților

Cei învestiți cu autoritate trebuie să se îngrijească de supușii lor și să înlăture răul de la ei, mai ales în treburile religiei. Întrucât din cele de mai sus am cunoscut relele care decurg din exagerarea în mahr, autoritățile trebuie să intervină în această chestiune și să pună o limită risipei și fălirii, care au dus la împiedicarea

căsătoriei femeilor, la nedreptățirea lor și la celelalte urmări amintite.

9. Dreptatea și reglementarea

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah — Allah să aibă milă de el — a amintit în Kitāb al-ḥisbah, în cercetarea stabilirii prețurilor, că atunci când aceasta cuprinde dreptate între oameni, precum obligarea lor la schimbul pe care sunt datori să-l facă la prețul obișnuit și oprirea lor de a lua, în mod interzis, mai mult decât contravaloarea obișnuită, ea este îngăduită, ba chiar obligatorie. Îndrumarea oamenilor spre ușurarea mahrului, în situația arătată, intră în această categorie, fiindcă urmărește dreptatea și binele supușilor.

10. Înțelesul versetului despre qinṭār

Cât despre cuvintele lui Allah Preaînaltul:

﴿وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا﴾

Și i-ați dat uneia dintre ele un qinṭār.
Coran 4:20

Cel mult, ele arată că celui care are putință îi este îngăduit să dea un qinṭār, nu că trebuie împovărat cu el cel neputincios sau că un tutore poate s-o împiedice pe femeia aflată în grija sa să se căsătorească cu un pretendent potrivit dacă el nu-l plătește. Dovada este că Profetul ﷺ l-a mustrat pe Abū Ḥadrad al-Aslamī pentru un mahr de două sute și pe bărbatul care s-a căsătorit cu o femeie dintre anṣāri pentru patru uncii, fiindcă aceste sume nu se potriveau stării lor. Sunna Profetului ﷺ lămurește și explică Cartea lui Allah.

Acesta este un răspuns pentru cel care socotește că versetul arată îngăduința exagerării în mahr. Există însă și o altă părere puternică: el nu arată îngăduința acestui lucru. Abū Ḥayyān a spus în al-Baḥr al-muḥīṭ: *«Unii au spus că nu arată aceasta»* — adică îngăduința exagerării în mahr — *«fiindcă este un exemplu care accentuează mărimea, ca și cum s-ar spune: „Și ați dat această*

sumă uriașă, care nu se dă nimănui". Se aseamănă cu vorbele Profetului ﷺ: „Cine construiește pentru Allah o moschee, fie ea cât locul unde-și depune ouăle o pasăre qaṭāh, Allah îi construiește o casă în Paradis". Se știe că o moschee nu poate fi cât un asemenea loc; este doar o figură de stil care accentuează micimea. El i-a spus celui care făgăduise două sute ca mahr și venise să ceară ajutor pentru ele, mâniindu-se: „Parcă ați ciopli aurul și argintul din coasta ținutului pietros"».

Abū Ḥayyān a relatat de la Fakhr al-Rāzī că a spus: *«Versetul nu dovedește exagerarea, fiindcă vorbele Celui Preaînalt „și ați dat" nu arată că dăruirea unui qinṭār este îngăduită. Din faptul că un lucru este pus drept condiție pentru altul nu rezultă că acea condiție este, în sine, îngăduită să se producă. Așa sunt cuvintele Profetului ﷺ: „Când cuiva i-a fost ucisă o rudă, familia sa are de ales între cele două lucruri mai bune"».*

Astfel devine limpede că versetul nu oferă nicio îndreptățire pentru împovărarea celui neputincios cu ceea ce nu poate duce, nici pentru împiedicarea femeilor de la căsătorie, sacrificarea viitorului lor și nesocotirea demnității lor, în vederea împlinirii lăcomiei, a avidității și a fălirii.

11. Relatarea despre ʿUmar și femeia care i-a răspuns

Cât despre întâmplarea relatată de la ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el —, Abū Yaʿlā a relatat-o pe calea lui Muḥammad ibn Isḥāq: *«Mi-a relatat Muḥammad ibn ʿAbd al-Raḥmān, de la Mujālid, de la al-Shaʿbī, de la Masrūq, care a spus: „ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el — a urcat la amvonul Trimisului lui Allah ﷺ și a spus: Oameni, de ce măriți atât de mult mahrul femeilor? Trimisul lui Allah ﷺ și companionii săi trăiau între voi, iar mahrurile lor erau de patru sute de dirhami ori mai puțin. Dacă mărirea lor ar fi însemnat evlavie înaintea lui Allah ori cinste, nu i-ați fi întrecut. Să nu aflu, așadar, că un bărbat a dat unei femei un mahr mai mare de patru sute de dirhami"».*

Apoi a coborât, iar o femeie din Quraysh i-a ieșit în cale și a spus: «Cârmuitor al credincioșilor, le-ai interzis oamenilor să depășească patru sute de dirhami în mahrul femeilor? N-ai auzit cuvintele lui Allah Preaînaltul:

﴿وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا﴾

Și i-ați dat uneia dintre ele un qinṭār.
Coran 4:20

El a spus: *«Allah, iartă! Toți oamenii cunosc mai bine decât ʿUmar»*. Apoi s-a întors, a urcat la amvon și a spus: *«Oameni, v-am oprit să depășiți patru sute în mahrul femeilor. Cine dorește să dea din averea sa cât vrea, s-o facă»*. Abū Yaʿlā a spus: *«Cred că a spus: „Cine dă de bunăvoie, s-o facă”»*. Sfârșitul citatului.

Răspunsul este că adaosul care cuprinde împotrivirea femeii are căi de transmitere care nu sunt lipsite de critici. Printre ele se află calea lui Abū Yaʿlā amintită mai sus, în care apare Mujālid ibn Saʿīd. Imamul Aḥmad a spus despre el: *«Atribuie Profetului multe lucruri pe care ceilalți nu le atribuie; nu este de luat în seamă»*. Ibn Maʿīn și alții au spus: *«Nu este folosit ca dovadă»*. Al-Bukhārī a spus despre el: *«Slab»*. Mai mulți imami ai criticii și evaluării transmițătorilor l-au criticat și în alte feluri.

Întâmplarea are alte căi la Ibn al-Mundhir, prin relatarea lui Qays ibn al-Rabīʿ. Mai mulți l-au criticat, între care al-Bukhārī, Ibn Mahdī, Yaḥyā ibn Maʿīn și alții. Al-Bukhārī l-a amintit între transmițătorii slabi, iar al-Nasāʾī a spus în Kitāb al-ḍuʿafāʾ wa-l-matrūkīn: *«Qays ibn al-Rabīʿ este părăsit în transmiterea hadithului»*. Întrucât căile întâmplării nu sunt lipsite de critici, ea nu poate fi folosită ca dovadă și nici nu poate contrazice textele statornicite amintite mai sus, mai ales că nu s-a relatat de la niciun companion că l-ar fi contrazis ori mustrat pe ʿUmar, în afară de ceea ce a venit despre această femeie. Ai cunoscut spusele învățaților despre lanțul întâmplării sale.

Așadar, vorbele lui ʿUmar, cel inspirat, atunci când nu cuprind acest adaos, sunt în acord cu acele texte și cer aplicarea lor. Profetul ﷺ a spus:

«Țineți-vă de Sunna mea și de Sunna califilor drept călăuziți de după mine. Prindeți-vă de ea și mușcați-o cu măselele».

Și a spus: *«Urmați-i pe cei doi de după mine: Abū Bakr și ʿUmar».*

Măsurile propuse

Odată stabilite acestea, calea pe care socotim că supușii trebuie îndrumați s-o urmeze în această privință se rezumă la cele ce urmează:

- Pentru Riyadh, Mecca, Jeddah, Medina și celelalte orașe mari ale Regatului, socotim că limita maximă a mahrului trebuie să fie de patru mii de riyali sau mai puțin, după treapta și starea oamenilor, împreună cu daruri însoțitoare potrivite sumei mahrului.
- Pentru ceilalți, socotim să se scrie judecătorului și emirului fiecărei localități să-i adune pe fruntașii lor și să le aducă la cunoștință hotărârea autorităților de micșorare a mahrurilor. Apoi să cerceteze starea locuitorilor și să convină asupra unei sume potrivite, ținând seama de cei mai lipsiți și de cei cu stare mijlocie. Ceea ce stabilesc împreună trebuie făcut obligatoriu.
- Cei care au luat-o înainte în această privință și au convenit între ei, dintre unele triburi din Hijaz, Tihamah și din alte părți, din proprie inițiativă și din grijă pentru femeile lor, asupra unui mahr potrivit stării lor materiale, ținând seama de cei mai lipsiți dintre ei, trebuie încurajați să stăruie în ceea ce au stabilit. Niciunui membru al acelor comunități să nu i se permită să încalce înțelegerea.
- Toți trebuie ținuți să oprească folosirea instrumentelor de distracție, muzica și cântecele. În plus, să se oprească și dafful, deși la origine este îngăduit, din pricina extinderii, prin el, la folosirea instrumentelor de distracție și muzică interzise, a amestecului dintre bărbați și femei, a ridicării glasurilor femeilor în cântec, a tulburării liniștii vecinilor prin acele

sunete condamnabile și a cheltuirii banilor în chip nelegitim pentru cântărețe și altele.

- Să se urmărească înlăturarea tuturor cheltuielilor care înseamnă risipă, lux și întrecere în fală și care au fost cauza cea mai mare a exagerării în mahr: risipa în ospețe, mobilier precum dormitoarele, îmbrăcăminte precum rochiile și altele asemenea și podoabe precum colierele scumpe.
- Să fie de ajuns un singur ospăț, fără risipă, fie la soț, fie la familia soției, după înțelegere, deși prescrierea sa îl privește la origine pe soț. Pe această bază, să fie desființate petrecerile și fălirea.
- În fiecare localitate să existe o comisie de supraveghere sub autoritatea judecătorului, care să urmărească aplicarea celor de mai sus. Cel dovedit că le încalcă să primească o sancțiune financiară, iar surplusul să fie confiscat și pus deoparte pentru cei care au nevoie de ajutor ca să se căsătorească. Cei autorizați să încheie căsătorii să fie, de asemenea, însărcinați să obțină de la fiecare doritor angajamentul că nu va depăși cele arătate.
- Dacă tutorele refuză să mărite femeia cu un pretendent potrivit pe care ea l-a acceptat, din lăcomie și din dorința de a obține mai mult decât s-a stabilit, conducătorul poate interveni în chestiune potrivit Legii.

Îl rugăm pe Allah să îndrepte starea musulmanilor, să-i țină statornici în religia lor și să ne ocrotească pe noi și pe ei de încercările rătăcitoare, cele vădite și cele ascunse.

Allah să-l binecuvânteze pe Muḥammad, precum și familia și companionii săi, și să le dăruiască pace.

Dictat de cel nevoiaș înaintea Stăpânului său: Muḥammad ibn Ibrāhīm ibn ʿAbd al-Laṭīf Āl al-Shaykh.

2 Hotărârea Consiliului Marilor Învățați

قرار هيئة كبار العلماء

Hotărârea nr. 52 din 4/4/1397 H, privitoare la stabilirea mahrurilor femeilor.

Lauda Îi aparține numai lui Allah. Binecuvântarea fie asupra celui după care nu mai există profet. În cele ce urmează:

Consiliul Marilor Învățați a cercetat, în cea de-a zecea sesiune a sa, ținută la Riyadh între 21/3/1397 H și 4/4/1397 H, studiul pregătit de Comitetul Permanent al Consiliului Marilor Învățați despre stabilirea mahrurilor femeilor. Aceasta s-a făcut în temeiul dispoziției Alteței Sale, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, de a prezenta chestiunea Consiliului Marilor Învățați și de a-i comunica hotărârea adoptată. Au fost trecute în revistă unele sesizări trimise autorităților competente despre stăruința oamenilor în exagerarea mahrurilor, întrecerea în afișarea luxului și risipei la nunți, depășirea măsurii în ospețe și ceea ce le însoțește: iluminări uriașe, peste măsura cumpătării, distracție și cântec cu instrumente muzicale interzise, la un volum ridicat, care uneori continuă întreaga noapte și ajunge să acopere chemările muezinilor la rugăciunea de dimineață. La acestea se adaugă ospețele de logodnă și cele de încheiere a căsătoriei care le precedă.

Consiliul a trecut, de asemenea, în revistă unele îndemnuri la ușurarea mahrurilor, cumpătare în cheltuieli și depărtarea de risipă și irosire. Printre acestea se află cuvintele lui Allah Preaînaltul:

﴿وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا﴾ ﷺ

Nu-ți irosi averea! Cei care risipesc sunt frații diavolilor, iar Satana este nerecunoscător față de Stăpânul său.

Coran 17:26–27

Și ceea ce Muslim, Abū Dāwūd și al-Nasā'ī au relatat de la Abū Salamah ibn ʿAbd al-Raḥmān: *«Am întrebat-o pe ʿĀ'ishah — Allah să fie mulțumit de ea —, soția Profetului ﷺ: „Cât era mahrul Trimisului lui Allah ﷺ?". Ea a răspuns: „Mahrul său pentru soțiile sale era de douăsprezece uncii și un nashsh". A întrebat: „Știi ce este un nashsh?". Am spus: „Nu". Ea a spus: „O jumătate de uncie; aceasta înseamnă cinci sute de dirhami"».*

ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Nu știu ca Trimisul lui Allah să se fi căsătorit cu vreuna dintre soțiile sale ori să fi dat în căsătorie vreuna dintre fiicele sale pentru mai mult de douăsprezece uncii».* Al-Tirmidhī a spus: hadith ḥasan ṣaḥīḥ. În cele două Ṣaḥīḥ-uri și în alte lucrări s-a statornicit, de la Sahl ibn Saʿd — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul ﷺ a dat o femeie în căsătorie unui bărbat pentru ceea ce știa din Coran.

Al-Tirmidhī a relatat și a declarat autentic că ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Să nu exagerați în mahrul femeilor! Dacă aceasta ar fi însemnat cinste în această lume ori evlavie înaintea lui Allah, Profetul ﷺ ar fi avut cel dintâi drept la ea. Trimisul lui Allah ﷺ nu i-a dat niciuneia dintre soțiile sale și nu i s-a dat niciuneia dintre fiicele sale mai mult de douăsprezece uncii. Omul poate fi atât de împovărat de mahrul soției sale, încât aceasta*

ajunge pricină de vrăjmășie în sufletul său și spune: „Pentru tine m-am istovit până la ultima suflare”».

Hadithurile și relatările care îndeamnă la cumpătare în cheltuieli și opresc depășirea nevoii sunt numeroase și cunoscute. Pe această bază, ținând seama de urmările exagerării necontenite în mahr, de întrecerea în ospețe peste limitele chibzuite, de înmulțirea lor înainte și după nuntă și de lucrurile interzise care le însoțesc și duc la destrămarea moravurilor — cântecele, amestecul dintre bărbați și femei uneori și servirea femeilor direct de către bărbați în hotelurile unde au loc petrecerile, ceea ce se numără printre cele mai urâte fapte condamnabile —, precum și de faptul că alunecarea pe acest drum îi face pe mulți neputincioși să suporte cheltuielile căsătoriei, împingându-i să se căsătorească în societăți ale căror moravuri și obiceiuri nu se potrivesc cu ale societății noastre, astfel încât se înmulțesc abaterile în credință și purtare, ba chiar această extindere excesivă poate împinge tinerii, băieți și fete, spre abatere, Consiliul Marilor Învățați socotește necesară tratarea serioasă și hotărâtă a situației, după cum urmează:

Măsurile hotărâte de Consiliu

1. Consiliul socotește că trebuie oprite cântecele introduse la nunți, însoțite de instrumente de distracție, pentru care sunt angajați cântăreți și cântărețe și se folosesc amplificatoare, fiindcă aceasta este o faptă condamnabilă și interzisă, care trebuie oprită, iar făptuitorul sancționat.

2. Să se oprească amestecul dintre bărbați și femei la nunți și în alte împrejurări, precum și intrarea mirelui la soția sa printre femei cu fața descoperită. Soțul și tutorii soției la care are loc așa ceva să fie sancționați în chip descurajator pentru această faptă condamnabilă.

3. Să se oprească risipa și depășirea măsurii în ospețele de nuntă, iar oamenii să fie avertizați prin cei autorizați să încheie căsătorii și prin mijloacele de informare. Oamenii să fie îndemnați la ușurarea mahrurilor, iar exagerarea să le fie osândită de la

amvoanele moscheilor, în adunările de cunoaștere și în programele de îndrumare difuzate prin mijloacele de informare.

4. Consiliul socotește, cu majoritate, că acela care risipește în mod vădit în ospețele de nuntă trebuie sancționat și trimis de către cei însărcinați cu supravegherea binelui la tribunale. Celui dovedit că a depășit măsura să i se aplice o pedeapsă discreționară potrivită, pe care judecătorul Legii o socotește suficient de descurajatoare pentru a-i ține pe oameni departe de acest drum înfricoșător. Unii oameni nu se opresc decât prin sancțiune, iar conducătorul — Allah să-i dea izbândă — trebuie să trateze problemele comunității prin ceea ce o îndreaptă și înlătură cauzele abaterii ei și să-i aplice fiecărui făptuitor o sancțiune de ajuns ca să-l oprească.

5. Consiliul socotește că trebuie stăruit în îndemnul la micșorarea mahrurilor și încurajarea acesteia, de la amvoanele moscheilor și prin mijloacele de informare. Să se amintească exemplele vrednice de urmat în înlesnirea căsătoriei, precum cei care înapoiază o parte din mahrul primit ori se mulțumesc cu o petrecere modestă, fiindcă pilda are putere de înrâurire.

6. Consiliul socotește că mijlocul cel mai rodnic pentru înlăturarea risipei este ca fruntașii oamenilor — conducătorii, învățații și ceilalți oameni de vază — să înceapă ei înșiși. Dacă aceștia nu se opresc de la risipă și de la afișarea luxului și a irosirii, oamenii de rând nu se vor opri, fiindcă îi urmează pe conducătorii și pe fruntașii societății lor. Autoritățile trebuie să înceapă, așadar, cu ele însele și să le poruncească aceasta mai întâi apropiaților lor, stăruind asupra ei după pilda Trimisului lui Allah ﷺ și a companionilor săi — Allah să fie mulțumit de ei — și pentru ocrotirea societății lor, ca nu cumva să se răspândească necăsătorirea, care duce la stricăciunea moravurilor și răspândirea răului. Cei învestiți cu autoritate răspund înaintea lui Allah pentru această comunitate și sunt datori să-i oprească pe oameni de la rău, să înlăture cauzele lui și să cerceteze cauzele care-i descurajează pe tineri să se căsătorească, pentru a le trata într-un chip care să înlăture acest fenomen.

Guvernul — Allah să-l ajute și să-i dea izbândă —, având mijloacele pe care i le-a dăruit Allah și dorința fermă de îndreptare, este în stare să înlăture orice vătămă această societate ori produce în ea vreo abatere. Allah să-i dăruiască izbândă în sprijinirea religiei Sale, înălțarea cuvântului Său și îndreptarea robilor Săi și să-l răsplătească din belșug în această lume și în Viața de Apoi. Allah să-l binecuvânteze pe Muḥammad, precum și familia și companionii săi, și să le dăruiască pace.

Consiliul Marilor Învățați.

3 Avertizare împotriva exagerării în mahr și a risipei la nunți

التحذير من المغالاة في المهور والإسراف في حفلات الزواج

De la ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz, către fraţii noştri musulmani care vor citi aceste rânduri. Allah să ne călăuzească pe mine și pe ei spre ceea ce iubește și Îl mulțumește și să ne ferească pe toți de căderea în ceea ce El a interzis și a oprit. Amin.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră. În cele ce urmează:

Mulți oameni cu grijă pentru religie și cu purtare dreaptă mi s-au plâns de răspândirea în societate a exagerării în mahr, a risipei la nunți și a întrecerii oamenilor în lux și în cheltuirea unor sume uriașe. La aceste petreceri au loc adesea lucruri interzise și condamnabile, precum realizarea de imagini, amestecul dintre bărbați și femei, difuzarea glasurilor cântăreților și cântărețelor prin amplificatoare, folosirea instrumentelor de distracție și cheltuirea unor sume mari pentru aceste fapte interzise. Toate acestea i-au făcut pe mulți tineri să se îndepărteze de căsătorie, fiindcă nu-i pot suporta costurile împovărătoare. Ceea ce este îngăduit la nunți, numai pentru femei, este baterea daffului și cântarea obișnuită între ele, pentru vestirea căsătoriei și deosebirea ei de desfrânare, după cum a venit Sunna, fără difuzare prin amplificatoare. Întrucât mulți oameni fac acele lucruri interzise imitându-i pe alții și necunoscând Sunna celui mai de seamă dintre cei dintâi și cei de pe urmă, am socotit să scriu aceste cuvinte, din sinceritate față de Allah, Cartea Sa,

Trimisul Său, conducătorii musulmanilor și oamenii lor de rând. Spun, cerând ajutorul lui Allah:
Se știe că mariajul face parte din căile trimișilor și că Allah și Trimisul Său l-au poruncit. Cel Preaînalt spune:

﴿فَٱنكِحُواْ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ﴾

Căsătoriți-vă cu femeile care vă plac: două, trei ori patru.
Coran 4:3

Cel Preaînalt mai spune:

﴿وَأَنكِحُواْ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَآئِكُمْ﴾

Căsătoriți-i pe cei necăsătoriți dintre voi și pe cei drepți dintre robii și roabele voastre.
Coran 24:32

Profetul ﷺ a spus:

> *«Tineri, cel dintre voi care are putința să se căsătorească să se căsătorească, fiindcă aceasta îi este o pavăză».*[1]

Într-un alt hadith a spus: *«Eu însă postesc și îmi întrerup postul, dorm și mă căsătoresc cu femei. Cine se îndepărtează de Sunna mea nu este dintre ai mei».*[2]

Musulmanii în general și cei învestiți cu autoritate asupra lor în special trebuie să lucreze pentru împlinirea și înlesnirea acestei Sunne, potrivit celor relatate de la Profet ﷺ: *«Dacă vine la voi cineva de a cărui religie și purtare sunteți mulțumiți, dați-i fata în căsătorie. Dacă nu faceți astfel, va fi ispită pe pământ și mare stricăciune».*[3]

1 Relatat de al-Bukhārī (4/142) și Muslim (1400).
2 Relatat de al-Bukhārī (9/5) și Muslim (1401).
3 Relatat de al-Tirmidhī (1085), care a spus: hadith ḥasan gharīb.

Muslim a relatat în Ṣaḥīḥ-ul său, iar Abū Dāwūd și al-Nasāʾī au relatat de la Abū Salamah ibn ʿAbd al-Raḥmān: *«Am întrebat-o pe ʿĀʾishah — Allah să fie mulțumit de ea — cât era mahrul Trimisului lui Allah ﷺ. Ea a spus: „Mahrul său pentru soțiile sale era de douăsprezece uncii și un nashsh". A întrebat: „Știi ce este un nashsh?". Am răspuns: „Nu". Ea a spus: „O jumătate de uncie; aceasta înseamnă cinci sute de dirhami"».*

ʿUmar — Allah să fie mulțumit de el — a spus: *«Nu știu ca Trimisul lui Allah ﷺ să se fi căsătorit cu vreuna dintre soțiile sale ori să fi dat în căsătorie vreuna dintre fiicele sale pentru mai mult de douăsprezece uncii».* Al-Tirmidhī a spus: hadith ḥasan ṣaḥīḥ. În cele două Ṣaḥīḥ-uri și în alte lucrări s-a statornicit, de la Sahl ibn Saʿd al-Anṣārī — Allah să fie mulțumit de el —, că Profetul ﷺ a dat o femeie în căsătorie unui bărbat sărac, care nu avea nicio avere, pentru ceea ce știa din Coran. Aḥmad, al-Bayhaqī și al-Ḥākim au relatat că printre semnele binecuvântării unei femei se află ușurarea cererii ei în căsătorie și ușurarea mahrului ei. În pofida acestei Sunne limpezi și explicite, alcătuite din vorbele și faptele Trimisului ﷺ, mulți oameni au căzut în ceea ce o contrazice, după cum au încălcat porunca lui Allah și a Trimisului Său în cheltuirea averilor în alte locuri decât cele cuvenite. Allah a avertizat în Cartea Sa cea măreață împotriva risipei și irosirii, spunând:

﴿وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا﴾ ﷺ

Nu-ți irosi averea! Cei care risipesc sunt frații diavolilor, iar Satana este nerecunoscător față de Stăpânul său.

Coran 17:26–27

Preaslăvitul a spus:

﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾

Nu-ți ține mâna legată de gât, dar nici n-o întinde cu totul, ca să nu rămâi mustrat și lipsit.

Coran 17:29

Preaputernicul și Mărețul a arătat că printre însușirile credincioșilor se află măsura și cumpătarea în cheltuieli. Cel Preaînalt spune:

﴿وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُوا۟ لَمْ يُسْرِفُوا۟ وَلَمْ يَقْتُرُوا۟ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا﴾

Cei care, atunci când cheltuiesc, nu risipesc și nici nu sunt zgârciți, ci păstrează între acestea o cale de mijloc.

Coran 25:67

Cel Preaînalt spune:

﴿وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ
وَٰسِعٌ عَلِيمٌ﴾

Căsătoriți-i pe cei necăsătoriți dintre voi și pe cei drepți dintre robii și roabele voastre. Dacă sunt săraci, Allah îi va îmbogăți din harul Său. Allah este Nemărginit și Atoateștiutor.

Coran 24:32

El a poruncit căsătorirea celor necăsătoriți în mod neîngrădit, pentru a-i cuprinde pe bogat și pe sărac. A arătat că sărăcia nu împiedică mariajul, fiindcă mijloacele de trai sunt în mâna Sa, iar El poate schimba starea săracului până devine bogat. Întrucât Legea islamică a încurajat căsătoria și a îndemnat la ea, musulmanii trebuie să se grăbească să împlinească porunca lui Allah și a Trimisului Său ﷺ, înlesnind căsătoria și ferindu-se de împovărare în ea. Astfel Allah le va împlini făgăduința. Abū Bakr al-Ṣiddīq — Allah să fie mulțumit de el — a spus:

«Ascultați de Allah în ceea ce v-a poruncit privitor la căsătorie, ca să vă împlinească ceea ce v-a făgăduit din îndestulare».

De la Ibn Masʿūd — Allah să fie mulțumit de el — s-a relatat: *«Căutați îndestularea în căsătorie».*

Robi ai lui Allah, temeți-vă de Allah în privința voastră, a fiicelor, surorilor și a celorlalte femei asupra cărora Allah v-a dat răspundere, precum și a fraților voștri musulmani. Străduiți-vă cu toții să înfăptuiți binele în societate, să înlesniți căile creșterii și înmulțirii sale și să înlăturați cauzele răspândirii stricăciunii și fărădelegilor. Nu faceți din binefacerea lui Allah asupra voastră o treaptă spre neascultarea Lui. Amintiți-vă mereu că sunteți răspunzători și veți da socoteală pentru purtarea voastră. Cel Preaînalt spune:

﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ﴾

Pe Stăpânul tău! Îi vom întreba pe toți despre ceea ce făceau.
Coran 15:92–93

S-a relatat de la Profet ﷺ că a spus: *«Picioarele robului nu se vor mișca în Ziua Învierii până nu va fi întrebat despre patru lucruri: despre viața sa, în ce a petrecut-o; despre tinerețea sa, în ce a istovit-o; despre averea sa, de unde a dobândit-o și în ce a cheltuit-o; și despre cunoașterea sa, ce a făcut potrivit ei».*[4]

Grăbiți-vă să vă căsătoriți fiii și fiicele, după pilda Profetului vostru, a companionilor săi nobili și a celor care au mers pe îndrumarea și calea lor. Îngrijiți-vă să-i căsătoriți cu oameni evlavioși, de încredere și religioși. Fiți cumpătați în cheltuielile căsătoriei și ale ospățului său. Nu exagerați în mahruri și nu condiționați căsătoria de plata unor lucruri care apasă greu pe umerii soțului. Dacă aveți avere în plus, cheltuiți-o pe căile binelui și ale binefacerii, pentru ajutorarea săracilor și a orfanilor, pentru chemarea la Allah și construirea moscheilor. Acest lucru este mai bun, mai dăinuitor și mai sigur în această lume și în Viața de Apoi decât cheltuirea ei în ospețe mari și întrecerea în fală la asemenea prilejuri.

Oricine se gândește să organizeze petreceri mari și să aducă la ele cântăreți și cântărețe să-și amintească marea primejdie a

4 Relatat de al-Tirmidhī (Tuḥfah, 7/85, nr. 2532), din hadithul lui Abū Barzah al-Aslamī. Al-Tirmidhī a spus: «Hadith ḥasan ṣaḥīḥ».

acestui lucru și că există temerea să ajungă dintre cei care au tăgăduit binefacerea lui Allah și n-au mulțumit pentru ea. Îl va întâlni pe Allah și El îl va întreba despre tot ceea ce a făcut. Să fie, așadar, cumpătat și să caute la nunți și în alte împrejurări ceea ce Allah a îngăduit, nu ceea ce a interzis. Învățații, conducătorii și fruntașii musulmanilor trebuie să se îngrijească de această chestiune și să se străduiască să fie pilde bune pentru ceilalți, fiindcă oamenii îi imită și îi urmează în bine și în rău.
Allah să aibă milă de omul care se face pe sine o pildă bună și un exemplu frumos pentru musulmani, în această privință și în altele. Într-un hadith autentic, Profetul ﷺ a spus:

«Cine statornicește în Islam o cale bună va avea răsplata ei și răsplata celor care o urmează după el, fără ca aceasta să micșoreze cu nimic din răsplățile lor». Hadithul.[5]

Îl rog pe Allah să le dăruiască musulmanilor căință sinceră, faptă bună, înțelegerea religiei și aplicarea Legii curate în toate treburile lor, ca să li se îndrepte treburile și stările, societatea lor să fie fericită și ei să fie feriți de mânia lui Allah și de cauzele pedepsei Sale. Allah este Cel care îndrumă spre calea cea dreaptă.

Allah să-l binecuvânteze pe robul și Trimisul Său, Profetul nostru Muḥammad, precum și întreaga sa familie și toți companionii săi, și să le dăruiască pace.

Muftiul general al Regatului: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz.

5 Relatat de Muslim (1017).

Indice

castitate 1
căsătorie 1, 2, 3, 4, 6, 9, 14, 19, 20, 23
cheltuieli 3, 7, 13, 14, 15, 21
mahr 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 19
ospăț 13
pildă 18, 24
risipă 2, 5, 13, 14, 17
tutore 1, 8

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Îndrumări împotriva exagerării și a risipei

Mahrul și cheltuielile de nuntă

Trei texte complete despre mahr, înlesnirea căsătoriei, răspunderea tutorilor și cumpătarea la nunți: tratatul lui Muḥammad ibn Ibrāhīm, hotărârea Consiliului Marilor Învățați și îndrumarea lui Ibn Bāz.

Autori: Muḥammad ibn Ibrāhīm Āl al-Shaykh;

Consiliul Marilor Învățați;

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro